

разсвѣлекалъ си вретниците ми, и препасалъ си ме съ веселіе :

12 За да Те славослови слабата (моя), и да не мълчи. Господи, Боже мой, во вѣкъ ще Те славимъ.

ПСАЛОМЪ л.

(Давидъ се радва за избавленіето, което очеква въ милостята Божіа.)

За първия пѣвецъ. Псаломъ Давидовъ.

1 Не Тебе, Господи положихъ надеждъ, дано не выхъ се посрамилъ до вѣка: съ правдата Твоя спаси мя.

2 Наведи си камъ мене үхото Твое: прикървай да ме освободишъ: быди ми крѣпкій үтесъ: домъ прикѣжный, за да ме спасешъ.

3 Защото твърдость моя и прикѣжище мое Ты си, и заради името Твое настави ме, и исхрани ме.

4 Извади ме изъ примката която скрѣха за мене: защото Ты си сила моя.

5 Въ рѣцѣте Твои предавамъ дшата мой: Ты си ме избавилъ, Господи Боже истинный.

6 Возненавидѣхъ оныя които се вдаватъ на светни льщеніа: но азъ на Господа се надамъ.

7 Ще се радвамъ и ще се веселимъ въ милостята Твоя: защото си видѣлъ скорбѣта ми, позналъ си дшата ми во үтѣсненіа.

8 И не си ме затворилъ въ рѣката враждебна: поставилъ си на ширинъ нозѣте ми.

9 Помилъй мя, Господи, защото самъ въ скорбѣ: повѣхна въ горка печаль шкото ми, дшата ми, и үтробата ми.

10 Защото исчезна въ колѣзнь живота ми, и години те ми во въздыханіа: изнемоше въ страданіе силата ми, и костите ми се повредиха.